

kvøða til. Tað eri eg ógvuliga harmur um. Tað hevur ongantið verið min ætlan við útgávuni. Tað er ógjørlegt at liva við í dansinum, tá ein grammofonpláta er skipari, heldur Hansemann fyrri.

Andaligir tónar

Hansemann hevur eisini

givið nakrar plátur út við andaligum tónleiki. Tvær plátur komu við Alfred Dahl. Onnur upptikin í Havnar Kirkju og hin í kommunuskúlanum.

Eitt sindur seinri kom pláta út við Streingjakórinum í Meinigheitshúsinum í Havn.

De syngende husmødre og Carl Jularbo

Men Hansemann hevur ikki bert tikist við at givið út og selt føroyskar plátur.

Tað var Hansemann sum fekk Doodle Bugs til Føroya á sinni. Fyrstu ferð miðskeiðis í seksti

árunum. Og síðani tá hava teir verið í Føroyum mangar ferðir.

Doodle Bugs vóru her í fjør, og hava hug at koma aftur til Føroya komandi ár — í ólavsøku. Tey ungu fjóruti ára gomlu hava so stutt nakað at gleða seg til Doodle Bugs gjørdur sangin «Piken fra Thorshavn», ein um onkran úr Vest-

manna og tá teir nú koma aftur, hava teir sangin um onkran úr Suðuroynni við sær, veit Hansemann at siga okkum.

Sum sagt leggur Hansemann alt størri dent á føroyskar útgávur, men nakað av tí góða gamla útlandska vil hann tó ikki sleppa. Eg rokni við, at tað altíð verður onkur sum

hevur hug at minnst aftur á gamlar dagar við t.d. Syngende Husmødre, Karl Jularbo ella Frem fra glemslen, endar Hansemann brosandí.

tór.

Politikararnir snýtt ungdómin

Teir eru komnir við gyltum lyftum, og ideologiini teir hava rópað seg uppá, hava teir trúliga fylgt — við negativum fortækni, skrivar Mary-Ann Jacobsen, savnsvørður m.a. í hesi greinini — nú undan pallborðsfundinum, sum Føroya Ungdómsráð skipar fyrri í dag.

Mary-Ann Jacobsen skrivar:

Mary-Ann Jacobsen, savnshjálpari hevur verið rættliga virkin innan ungdómsarbeiði.

— Hvønn ungdómspolitikar færa teir politisku flokkarnir, spyr Føroya Ungdómsráð á pallborðsfundi í dag, har umboð fyrri politisku flokkarnar fara

teir at fylla okkum við tí orðaskvaldri, teir fylla veljararnar við upp undir val.

Okur fara at hoyra um hvønn hundradkronuseðil og hvørt fimmogtjúguoyra, teir hava latið her og har. Onkur teirra verður sjálvandi sentimentalur, og kemur við peikifingrinum: «Ungdómurin í dag hevur tað nú kortini gott:» (og við gráturødd): «men tá eg var ungur...»

Framburður uttan úrslit fyrri ungdómin

Ungdómur er annað enn ein bólkur við ávisum biologiiskum eyðkennum. Ungdómurin er ein serstakur samfelagsbólkur, hvørs høvuðseyðkenni er, at hann hevur tey vánaligastu materiellu korini (dómi: bústaðartrupulleikar, arbeiðsloysi, peningaloyssi), og í nógvum førum tann longsta arbeiðsdagin (skúlagongd) lesnaður 16 timar um dagin).

Og hetta, hóast allar heimurin tey seinastu nógvu árinu hevur sæð ein so vorðnan teknologiskan framburð sum ongantið fyrr.

Hesin stóri framburður, sum ger, at menniskjanslig arbeiðsmegi í so litlan mun longur er neyðug, at okur kundu sloppið undan stórum parti av knossinum, um rætt var bytt.

Hesin framburður, sum økir so nógv um tey materiellu virðini, at tað skuldi verið óneyðugt at sagt, hvussu lætt tað hevði verið at givið øllum sin rættvisa part. Hesin framburður er eitt av høvuðseyðkennum fyri okkara nútíðarsamfelag.

Sama samfelag hevur ein stóran bólk — ungdómin — hvørs høvuðstrupulleiki er materiellur. Hvussu kann hetta bera til?

Lógartryggjað kraddaravirksemi

— Svárið er, at okkara deiliga, framkomna land er eitt sera fjøltáttá land. Fjøltaáttá, tí tað — umframt at fostra framburð — eisini fostrar so mangt annað: Umframt tað væl-kenda ravnaslagið hava eitt nú heikar og geykar ongantið havt so góð livikork sum just nú.

Og kraddaranum nýtist ikki at krógva virksemi sitt: tað er fult lógligt. Rætturin til at lata framburðin enda í privatum lummum er væl vardur! Tað er m.a. tað, tann privati ognarrætturin kann brúkast til.

Og skuldu trupulleikar stungið seg upp, kann altíð lóggevast eitt sindur her og eitt sindur har, so at alt kemur í rættlag aftur.

Tað er tað, politikarar kunnu brúkast til.

Ungdómurin stendur einsamallur

Ungdómurin hevur ikki fingið lut í virðinum, og tað fær hann heldur ikki, fyrr enn hann ikki longur er ungdómur.

Tey, sum í dag eiga

valdið, heiðurin og virðini, eru í aldursbólkinum frá 35 árum og uppfeittir. Og tey eru eftir øllum at døma ikki sinnað til at tey ungu fáa burturav.

Partur av somu generationini eru tey, sum fyrri skjótt 20 árum síðani aðrastaðni í heiminum stóðu fyrri sokallaða ungdómsuppreistrinum — eitt nú í Danmark, har meginparturin av okkara akademikarum hevur fingið útbúgving sína.

Hesi fólk, sum í 1968 striddust av heilum huga fyrri rættindunum hjá ungdómi, sita í dag hendur í favn. Hetta, hóast just akademikarar skuldu verið millum teirra, sum kenna ungdómin og trupulleikar hansara best — m.a. við tað, at stórir partur av teimum virkar sum lærarar hjá ungdómi.

Og kortini er ungdómur eftir øllum at døma eitt fyrri tey eitt (lukkuliga?) gloymt, óviðkomandi fyrbrigdi.

Politikarar eru fittir

Teir politikarar, sum í dag fara í Norðurlandahúsið at greiða frá, hvussu góðir teir eru við ungdómin, eru teir, sum gjøgnum virki teirra sum politikarar kundu broytt um støðuna — men sum kortini onki gera.

Hetta eru teir, sum tryggja verandi støðu — teir, hvørs ungdómspolitikur tað er at halda ungdómin uttanfyri; — hvørs ungdómspolitikur meir ella minni tilvitað byggir á, at ungdómurin framvegis ongan lut skal hava í samfelagsáðanum.

Men hóast teirra gerðir — ella vantandi gerðir — fara teir í dag at fortelja okkum, hvussu sera umráðandi, tað er, at ung-

dómurin kemur upp í part. Atkvøður ungdómsins telja jú nógv, og okur skulu nokk fáa nakað fyrri atkvøðuna — einaferð, tá okur ikki longur eru ung.

»Alternativ«

Ungdómurin var á ongan hátt nøgdur við táverandi støðu, tá hann fyrri einum ári síðan fór á lögtingsval, og valdi aðrar flokkar at ráða, enn teir, hvørs fullkomna líkasæla viðvíkjandi ungdómi hevði valdað 4 ár.

Hann valdi so tað einasta, sum kundi líkast einum alternativ: Javn-áðar- og Tjóðveldisflokk-in. Har skuldu tey ungu læra gull og grønar skógir at kenna — ella næstan.

Hvar eru ungdómsvínirir nú?

Undir seinasta landsstýri kom samtíðarskattaskip-anin; og við henni missur unga ættarliðið o.u. 40 mió. kr. árliga. Hvat okur hevdu í væntu frá tí landsstýrinum, vistu okur frammanundan; so hetta kom nú ikki so óvart á okkum.

Men tað fyrsta árið, tað nýggja, ungdómsvínarliga landsstýrið sat við ræðið, pumpaðu teir eina samsvarendi upphædd inn í fyrst eitt fallitbúgv: Lið-artind. Avlopið fekk ungdómurin tó — til skúlabækur, studning og bústaðir. — Jú, av og á kunnu teir væl vera fittir.

Tær milliónir, sum ungdómurin ikki misti (av tí einføldu orsök, at hann ongantið hevði ótt tær) pumpaðu teir inn í annað fallitbúgv: Reynsatind. Onnur nevni, so sum Giljanes og Gullfinnur standa eisini á listanum. Tær mill-

Framhald á síðu 6